

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 35. Papæ ac Regis colloquium Cluniacense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

Sæcul.XIII.
A.C.1245.

menter orantes, ut Pares Franciæ laicos caterosque Regni sui Nobiles convocet, nostra hujus rei argumenta se præsente audituro. Si subterfugiat id negotii, nobis consciendum relinquens, non opponat se nobis, vel subditorum quenquam obſistere patiatur, nec ſubſidium Papæ aliquod durante hac controverſia ferat, precamur. Si vero ſuam interponendo operam Papam ad compenſandas has injurias ac præcipue ad reteſendam ſententiam contra nos in concilio Lugdunensi latam adducere opportunum ſuam personam dignum, ut eſt, exiſtimet, pro honore Dei ac singulari noſtra erga Regem Franciæ affectione noſtram cum Papa controverſiam inter illius manus deponimus, parati ad præſtandam Eccleſiæ talem ſatisfactionem, qualem ex confilio ſuorum Procerum conuincere censuerit. Ad finem epistolæ Imperator Regi suas offert ſuppetias ad exequendam ſacram expeditionem, etiamli ſua cum Papa reconciliatio non eveniret. Inſcriptam omnibus Gallis dabat Cremone 22. Septembris 1245. quarta indi-
ctione inchoata.

§. XXXV.

Papæ ac Regis colloquium Clu-
niacense.

Chr. Senon. Sanctus Ludovicus, cui non placebat
e. 9. to. 3. Fridericum exauthoratum eſſe, eum
cum

cum Papa in gratiam reducendi consi-
lium cepit: & hæc præcipua congressus
eorum causa esse credebatur. Nam Rex
Papam, ut Cluniacum iret, oravit, eum-
que interiora Franciæ intrare noluit.
Papa medio Novembri, sub hujus finem
Rex illuc se conferebat. Die Festo S. An-
dreæ Papa dīvinum sacrificium peregit
ad aram principem majoris Ecclesiæ Clu-
niacensis præsentibus duodecim Cardi-
nalibus, duobus Patriarchis Latinis An-
tiocheno & Constantinopolitano, tribus
Archiepiscopis, Remensi, Lugdunensi ac
Vesuntino, quindecim Episcopis, & mul-
tis Abbatibus tam nigris, quam candi-
dis. S. Ludovicum comitabantur Regi-
na Blanca mater cum Isabella sorore, ac
tres fratres sui Robertus Artesiæ, Al-
phonsus Pictonum, & Carolus Andega-
viæ Comites. Aderant quoque Baldu-
nus Imperator Constantinopolitanus, Re-
gii Principes Arragoniæ & Castellæ, Dux
Burgundiæ, Comes Pontinensis, multi-
que alii Proceres. Plerique intra cœno-
bii ambitum habitabant nullo monacho-
rum incommodo: tot ædificia conti-
nebat.

Colloquia Papæ ac Regis secretissima *Matth. Par.*
erant sola Regina Blanca conscientia: sed
nemo dubitabat, quin de pace inter Pa-
pam & Imperatorem consultarent. Nam
Rex in expeditionem sacram educere co-
pias

Sæcul. XIII. pias statuerat, quæ hac sine pace nec
A.C. 1245. mari nec per terras Imperatoris iter fa-
 cere tuto poterant; & transitus liber si
 foret, non decebat ethnicos in terra san-
 cta bello aggredi, atque inter Christianos
 discordiam tam periculosam relinquere.
 Credebantur etiam egisse de pace inter
 Gallos & Anglos, vel saltem de proro-
 gandis induciis, ut Regi suum iter secu-
 riū fieret, qui cum Papa quintum deci-
 dum a Paschate die novo congressui
 destinavit, cui Fridericum affore spa-
 bant.

Id. p. 600.

p. 604.

Antequam Papa Lugdunum repe-
 ret, Abbas Cluniacensis ab eo faculta-
 tem obtinuit unius anni proventuum de-
 cimas toto ex Ordine colligendi, ut se in-
 demnem præstaret tam ab amplis mune-
 ribus Papæ Lugdunum advenienti datis,
 quam ab hospitalitate per mensēm fere
 integrum exhibita, ipsum & comitatum
 ejus omnem magnifice habendo. Sed
 de his decimis ter mille argenti selenib[us]
 Papæ tradi debebant.

Sanctus Rex Ludovicus Parisios sub
 Christi Natalem rediit. Ferebat autem
 mos Principum ad solenniores ferias ad-
 ministris suis vestes donare, quæ togæ
 novæ vocabantur. Rex trabeas (erant
 pallia illius temporis) majore quam alias
 numero ex optimo panno confici, & mu-
 rium Ponticorum pellibus instrui, sed no-
 fu

etu supra humeros crucibus ex auro & serico arte Phrygia eleganter pictis signari, illosque Nobiles his trabeis induitos divinum ad sacrificium ante lucem secum venire jussit. Aperiente se die cum in vicini humero, deinde in suo quisque crucem cernerent, jucunda novitate capti, non deprecandam sibi ducebant sacram militiam, ad quam a Rege hoc innocentia artificio inducti essent.

Sæcul. XIII.
A.C. 1246.

§. XXXVI.

Henricus Comes Provincialis in Regem Romanorum electus.

Interim Papa Imperium reputans vi-
duum, Germaniae Principes, ut Roma-
norum Regem cooptarent, urgebat, Hen-
ricum Provincialem Thuringiae Comitem,
Ludovici an. 1227 extinti fratrem singu-
lariter commendans. Et vero Electores *Mon. Pad.*
aliqui consentiebant, præcipue Conradus *p. 602.*
Archiepiscopus Coloniensis. At Comes
id ægre in animum induxit, cupiens in *Sup. Lib.*
LXXXIX. parva provincia sua pace frui potius, §. 36.
quam exponere se periculis belli præser-
tim contra Fridericum virum callidum,
& in gerendo militari imperio exercita-
tum. Papa per litteras 21 Aprilis 1246 *Lib. 3. ep. 4.*
datas Electores ad præferendum reliquis *ap. Rayn.*
Henricum animavit, spondens, se, si mo- *1246. n. 2. 3.*
nenti pareant, assidue conaturum facere,

ut